

altsaa uden at de behøvede at være indenlandfse.

Hensigten med hine tvende Lovbud var, paa en for alle paagjældende Interesser saavidt muligt tilfredsstillende Maade at løse det, ved et Andragende fra Kjøbenhavns Grosserer-Societets Comitee, betræffende Midler til at fremme Kjøbenhavns Handel, og ved en af den slesvigfse Stænderforsamling i 1840 indgivne allerunderdanigst Petition angaaende den directe Handels Befordring, reiste Spørgsmaal om ved en Toldremission at virke for Ophjælpning af Landets directe Forbrugs- og Transit-handel. Toldremissionen knyttedes imidlertid til saadanne Betingelser, at det, som Statens Finantser derved offrede, ikke kom Handelen alene tilgode, men saavidt muligt tillige de indenlandfse Erhvervsgrene i Almindelighed, og at Landets egen Skibsfart indirecte fik en Overvægt i Concurrencen med fremmede privilegerede Nationers Skibe om Landets Forsyning med oversøiske Produkter.

Da Tidrummet for Gyldigheden af Placaten 27de Marts 1844, ifølge dens § 3, nærmede sig sit Ophjør ved Udgangen af 1848, uden at Spørgsmaalet om dette Lovbuds Vedbliven eller Ophjævelse kunde i bemeldte Aar blive undergivet Folkerepresentationens Behandling, behagede Hans Majestæt Kongen, paa Finantsministeriets allerunderdanigste Forrestilling, ved den allerhøieste Befjendtgjørelse for Kongeriget Danmark af 21de Decbr. 1848, allernaadigst at forlange Gyldigheden af bemeldte Placat til Udgangen af Aaret 1849.

I den Betænkning, som forinden Medlæggelsen af nyssævnte Forestilling var indhentet fra Kjøbenhavns Grosserer-Societets Comitee, yttrede denne i den Anledning, at, saafremt man skulde gaae ind paa, at Bestemmelserne i Placaten af 27de Marts 1844 aldeles skulde bortfalde, da maatte enten Omstændighederne have forandret sig saaledes, at de Grunde, som talte for dem, dengang de gaves, ikke mere vare forhaanden, eller at Bestemmelserne ikke havde bevirket det Resultat, som man havde kunnet vente sig af samme. Begge Delle, meente Comiteen, maatte besvares benægtende, idet den erklærede, at de Grunde, som i sin Tid talte for, at den transatlantiske Han-

del indrømmedes Begunstigelser, endnu gjaldt fuldt saa vel som dengang, og, hvad Resultaterne angaae, henviste til de statistiske Lister, der formeentlig afgave det bedste Bevis for, at Remissionen havde bidraget til i en meget høi Grad at oplive Handel og Skibsfart med transatlantiske Steder, saa at, om endogsa endnu en Deel oversøiske Frembringelser indførtes ad indirecte Vei, som kunde føres directe, var dog den stadige aarlige Tiltagen af de directe Tilførsler Borgens for, at, hvad der stod tilbage endnu, nok vilde komme. Det maatte, yttredes der, ikke oversees, at, da Remissionsanordningen udkom, existerede der saa godt som aldeles ingen oversøisk Handel med Undtagelse af den paa de dansk-vestindiske Der, og at der under saadanne Forhold skulde Tid til, at den Handlende kunde skaffe sig saadanne Connectioner og Kundskaber samt den Credit, som kunde sætte ham istand til at drive det omhandlede Slags Forretninger med Held. Comiteen kunde, især naar Hensyn toges dertil, ikke andet end finde Resultaterne særdeles gladelige. Specielt fremhævede den efter de statistiske Lister, at den oversøiske Importhandel i 1842, da den provisoriske Placat om Remissionen udkom, kun bestjæftigede 10 Skibe af 1136 Commercelæsters Drægtighed, medens i 1846 51 Skibe med 5627 Commercelæsters Drægtighed derved fandt Bestjæftigelse. Fremdeles fremhævedes, at efter Comiteen bestjendte Data udgjorde i 1842 den hele directe Tilførsel af Kaffe kun c. 500,000 Pund, medens den, ifølge Listerne, i 1846 beløb 2,909,497 Pd. med Remission, foruden et ikke ubetydeligt Quantum uden Remission. Comiteen troede at kunne anslaae Tilvæxten i den directe Tilførsel af Kaffe med eller uden Remission til c. 4 Millioner Pund i 5 Aar. Comiteen gjorde endvidere opmærksom paa, at den directe Indførsel af, remissionsberettiget fremmed Sukker var stegen saaledes, at medens den i 1844 kun udgjorde 860,000 Pund, beløb den i 1846 c. 4½ Millioner Pund. Disse Resultater med Hensyn til de tvende Vareartikler, der ere den oversøiske Handels Hovedgjenstande, erklærede Comiteen at være høist tilfredsstillende. Slutteligt udhævede Comiteen, at det ikke maatte oversees, hvormegen Fortjeneste der paa for-